

## USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátu složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Martiny Vernerové a JUDr. Jiřího Derfla ve věci

navrhovatele: **M. B.**, narozen X,  
bytem X,  
zastoupen JUDr. Jiřím Rouskem, advokátem,  
sídlem Dubska 390/4, 415 01 Teplice,

proti

odpůrci: **Magistrát města Teplice**,  
sídlem náměstí Svobody 2/2, 415 95 Teplice,

o návrhu na zrušení usnesení odpůrce ze dne 7. 10. 2022, č. j. MgMT/113383/2022 OD/Hum/Usnesení, o nevydání opatření obecné povahy podle návrhu ze dne 11. 5. 2022,

takto:

- I. Návrh se odmítá.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Navrhovateli **se vrací** zaplacený soudní poplatek v částce 5 000 Kč, která bude navrhovateli vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

### Odůvodnění:

1. Návrhem na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným v zákonem stanovené lhůtě se navrhovatel domáhal zrušení usnesení odpůrce ze dne 7. 10. 2022, č. j. MgMT/113383/2022 OD/Hum/Usnesení. Tímto usnesením odpůrce zastavil řízení o návrhu opatření obecné povahy ze dne 11. 5. 2022, č. j. MgMT/053241/2022 OD/Hum/DZ-T, zpracovaném na základě podnětu ze dne 6. 4. 2021 ke stanovení místní úpravy provozu na pozemní komunikaci – na úseku silnice č. III/25328 v katastrálním území Kladruby u Teplic a na pozemku parc. č. X v katastrálním území X.
2. Před vlastním projednáním návrhu soud nejprve zkoumal, zda je v předmětné věci návrh na zrušení opatření obecné povahy přípustný a zda je navrhovatel aktivně legitimován k podání tohoto návrhu.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

3. Soud předesílá, že napadeným usnesením odpůrce formálně ukončil postup vedený v režimu § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), jehož předmětem byl návrh opatření obecné povahy – změna místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle § 77 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zpracovaný na základě podnětu obce Kladruby.
4. Podle § 101a odst. 1 věty první s. ř. s. platí, že *„[n]ávrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho částí je oprávněn podat ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech opatřením obecné povahy, vydaným správním orgánem, zkrácen.“* Z § 46 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. plyne, že *„[n]estanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže a) soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat, ... c) návrh byl podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou, ...“*
5. Soud se nejprve zabýval povahou napadeného usnesení a dospěl k závěru, že se z materiálního hlediska nejedná o opatření obecné povahy. Soud si je vědom toho, že podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu *„[s]tánovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, která zakládá pro účastníky provozu odlišné povinnosti, než by měly být podle obecné zákonné úpravy provozu na pozemních komunikacích, je nutno považovat za opatření obecné povahy“* (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2018, č. j. 10 As 336/2017-46, a ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 3/2008-100, publ. pod č. 1794/2009 Sb. NSS). V nyní posuzované věci však postup odpůrce nevyústil ve vydání opatření obecné povahy, jímž by stanovil místní úpravu provozu na pozemních komunikacích, a proto z citované judikatury nelze dovodit, že by napadené usnesení mělo být opatřením obecné povahy.
6. Za klíčovou soud považuje skutečnost, že jedním ze základních znaků opatření obecné povahy, vyplývajících z jeho vymezení v § 171 správního řádu, je jeho závaznost. Opatření obecné povahy tedy musí svým obecně vymezeným adresátům založit konkrétní práva nebo stanovit konkrétní povinnosti; v opačném případě se o opatření obecné povahy nejedná. K podobným závěrům dospěl Nejvyšší správní soud např. v usnesení ze dne 19. 5. 2008, č. j. 5 Ao 2/2008-23, publ. Pod č. 1642/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 30. 3. 2011, č. j. 1 Ao 1/2011-49, publ. Pod č. 2444/2011 Sb. NSS. V naposledy zmíněném usnesení Nejvyšší správní soud konstatoval, že podle § 2 s. ř. s. poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob; není-li napadený správní akt způsobilý bezprostředně zasáhnout do ničích práv, nemají soudy pravomoc k jeho přezkumu.
7. S tímto názorem Nejvyššího správního soudu se zdejší soud plně ztotožňuje a v poměrech nyní posuzované věci dodává, že napadeným usnesením bylo zastaveno řízení o návrhu opatření obecné povahy, tudíž je zcela evidentní, že napadené usnesení nikomu nezakládá žádná konkrétní práva ani nestanoví žádné konkrétní povinnosti. Nejedná se tedy o opatření obecné povahy.
8. Vzhledem k tomu, že předmětem soudního přezkumu v řízení podle § 101a a násl. s. ř. s. může být pouze opatření obecné povahy a správní akt, který navrhovatel napadl tímto návrhem, není opatřením obecné povahy, nemá soud pravomoc navrhovatelem podaný

návrh věcně projednat. Tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný, a proto byl naplněn důvod k odmítnutí návrhu podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

9. Soud zároveň shledal, že napadené usnesení nijak nezasahuje do právní sféry navrhovatele. Jak vyplývá z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, publ. pod č. 1910/2009 Sb. NSS, bude-li již z obsahu samotných tvrzení navrhovatele (doplněných případně postupem podle § 37 odst. 5 věty první s. ř. s.) patrné, že i kdyby byla pravdivá, nemůže být navrhovatel (zejména pro povahu věci nebo jinou zcela zjevnou skutečnost) ve své právní sféře opatřením obecné povahy dotčen, je na místě odmítnout návrh podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
10. Podle názoru zdejšího soudu napadené usnesení nestanovuje navrhovateli žádné povinnosti a nezakládá ani nemění žádná jeho práva, tudíž není způsobilé zasáhnout do jeho právní sféry. Z obsahu návrhu je zjevné, že navrhovatel brojí proti změně místní úpravy provozu na silnici přiléhající k jeho domu. Tato změna však schválena nebyla a napadené usnesení v tomto ohledu do práv navrhovatele nijak nezasáhlo. Postrádá smysl, aby soud poskytoval ochranu právům navrhovatele, která nemohou být napadeným usnesením dotčena, a proto soud uzavřel, že navrhovatel je ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. osobou zjevně neoprávněnou k podání tohoto návrhu.
11. Soud dále zkoumal, zda není namístě poskytnout navrhovateli soudní ochranu v jiném typu řízení podle s. ř. s., jak naznačil ve svém vyjádření odpůrce. V této souvislosti soud připomíná právní názor Nejvyššího správního soudu obsažený v jeho výše citovaném usnesení č. j. 1 Ao 1/2011-49, že podle § 2 s. ř. s. poskytují soudy ve správním soudnictví ochranu veřejným subjektivním právům fyzických a právnických osob; není-li napadený správní akt způsobilý bezprostředně zasáhnout do ničích práv, nemají soudy pravomoc k jeho přezkumu. Toto pravidlo podle názoru zdejšího soudu platí pro všechny typy soudních řízení upravené v s. ř. s. Nedostatek pravomoci soudu pramenící z toho, že napadené usnesení nijak nezasahuje do právní sféry navrhovatele, se tak vztahuje na všechna v úvahu připadající řízení upravená v s. ř. s.
12. Nad rámec potřebného odůvodnění soud dodává, že navrhovateli nesvědčí právo domáhat se zamítnutí návrhu opatření obecné povahy nebo výroku, že se opatření obecné povahy nevydává. Především je třeba si uvědomit, že návrhem opatření obecné povahy v daném případě není myšlen úkon obce Kladruby, který je toliko podnětem. Termín návrh užitý v příslušných ustanoveních správního řádu a zákona o silničním provozu znamená navržené znění opatření obecné povahy. Konkrétní znění návrhu opatření obecné povahy – stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích podle § 77 zákona o silničním provozu – zpracovává přímo odpůrce a jeho postup nelze považovat za návrhové řízení. Z povahy věci tak neexistuje návrh, který by mohl být zamítnut. Navrhovatel současně podle názoru soudu nemá právo domáhat se trvalého zablokování určité změny místní úpravy provozu na pozemních komunikacích a takové zablokování ani není možné, neboť místní úprava provozu závisí na mnoha faktorech, které se mohou měnit v čase. Právě proměnlivost dopravy v čase ze své povahy brání tomu, aby případně navrhovatelem požadované zamítnutí návrhu změny místní úpravy provozu na pozemních komunikacích vytvořilo překážku věci pravomocně rozhodnuté, resp. aby zablokovalo pozdější možné změny předmětné místní úpravy provozu. Soud proto nesdílí ani představu navrhovatele, že by jiný výrok odpůrce mohl být pro navrhovatele příznivější.

13. Toliko pro úplnost soud dále poznamenává, že rozsudek zdejšího soudu ze dne 25. 11. 2020, č. j. 40 A 8/2020-204, nezakládá navrhovatelem tvrzené legitimní očekávání, že návrh bude zamítnut. Předmětným rozsudkem zrušil opatření obecné povahy „*Stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích*“ vydané odpůrcem dne 21. 8. 2020 pod č. j. MgMT/014090/2020 OD/Hum/DZ-T, a to pro nepřezkoumatelnost, tedy rozhodně nezavázal odpůrce k tomu, aby návrh změny místní úpravy provozu zamítl. To ostatně – jak již soud uvedl výše – ani není možné. Soud chápe, že navrhovatel pocituje jako značnou zátěž stav, kdy musí opakovaně aktivně bránit svá práva v procesu stanovení místní úpravy provozu na pozemních komunikacích, nicméně podle názoru soudu nelze přehlížet fakt, že navrhovatel je zastoupen advokátem a náklady důvodně vynaložené na ochranu jeho práv mu v případě úspěchu v soudním sporu budou nahrazeny, případně může náhradu dalších nákladů požadovat v režimu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů, budou-li splněny podmínky v tomto zákoně stanovené.
14. Lze tedy uzavřít, že soud není nadán pravomocí o podaném návrhu rozhodnout, neboť návrh směřuje proti správnímu aktu, který není opatřením obecné povahy, a tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný. Navrhovatel navíc není aktivně procesně legitimován k podání návrhu, neboť napadené usnesení nijak nezasahuje do jeho právní sféry; návrh byl tudíž podán osobou k tomu zjevně neoprávněnou. Soud proto návrh podle § 46 odst. 1 písm. a) a c) s. ř. s. odmítl. Z důvodu odmítnutí návrhu soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.
15. Jelikož řízení skončilo odmítnutím návrhu před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl rovněž o vrácení navrhovatelem zaplaceného soudního poplatku za podání návrhu v částce 5 000 Kč. Tato částka bude navrhovateli vrácena z účtu krajského soudu ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

Ústí nad Labem 4. dubna 2023

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.  
předseda senátu